

Sygn. akt VI Ka 67/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Andrzej Tekieli

Protokolant Ewelina Ostrowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w K.U. B.

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2018r.

sprawy **F. W.** ur. (...) w K.

s. W., R. z domu M.

oskarżonego z art. 278 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze

z dnia 11 października 2017 r. sygn. akt II K 632/16

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego F. W. w ten sposób, że

w miejsce orzeczonej kary pozbawienia wolności wymierza oskarżonemu na podstawie art. 278 § 1 kk przy zastosowaniu art. 37 a kk oraz art. 34 §1 i § 1 a pkt 1 kk i art. 35 §1 kk karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności z wykonywaniem nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym 180 złotych opłaty za obie instancje.

Sygn. akt VI Ka 67/18

UZASADNIENIE

F. W. i P. P. (1) oskarżeni zostali o to że:

w dniu 2 listopada 2016 r. pomiędzy godziną 12.30 a 13.15 w C. przy ulicy (...), województwo (...) działając wspólnie dokonali zaboru w celu przywłaszczenia figurki z piaskowca przedstawiającej postać Św. Anny na łączną sumę strat nie mniejszą niż 10.000 zł. czym działali na szkodę parafii pod wezwaniem Ś.w C.

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze wyrokiem z dnia 11 października 2017 r. w sprawie II K 632/16:

1.oskarżonych F. W. i P. P. (1) uznał za winnych zarzucanego im czynu opisanego w części wstępnej wyroku przy przyjęciu że wartość skradzionej figurki wynosiła 10.000 zł., czym działali na szkodę Parafii (...) w C. to jest czynu stanowiącego występki z art. 278 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył F. W. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności zaś P. P. (1) karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

2.na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od F. W. koszty sądowe w kwocie 781,33 zł. na rzecz Skarbu Państwa w tym wymierzył mu opłatę w wysokości 120 zł. i od P. P. (1) koszty sądowe w kwocie 245 zł. na rzecz Skarbu Państwa, w tym wymierzył mu opłatę w wysokości 180 zł.

Wyrok powyższy uprawomocnił się wobec oskarżonego P. P. (1), zaskarżył go natomiast obrońca oskarżonego F. W. zarzucając:

1.błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść wyroku, polegający na ustaleniu iż figurka przedstawiająca postać św. Anny jest własnością parafii (...)w C. w sytuacji gdy zgromadzony materiał dowodowy nie pozwolił na ustalenie kto jest faktycznym właścicielem przedmiotowej figurki;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść wyroku, polegający na ustaleniu wartości figurki przedstawiającej postać św. Anny jedynie w oparciu o twierdzenia S. K. w sytuacji gdy przedmiotowy świadek nie przedstawił żadnej realnej wyceny dotyczącej wartości przedmiotowej figurki;

3.rażąca niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary 6 miesięcy pozbawienia wolności poprzez jej surowość do czego doszło w wyniku niewystarczającego uwzględnienia dyrektyw wymiaru kary i stopnia winy oskarżonego.

Stawiając powyższe zarzuty skarżący obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego F. W. od zarzucanego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja była zasadna jedynie w zakresie zarzutu rażącej niewspółmierności kary, w pozostałej części nie zasługiwała na uwzględnienie.

Racje ma skarżący gdy podkreśla w uzasadnieniu apelacji że przedmiotem czynności wykonawczej przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. jest cudza rzecz ruchoma. Określenie, że dana rzecz jest cudza oznacza że ma ona właściciela i jest nim inna osoba niż sprawca kradzieży. Nie oznacza to jednakże, że dysponentem rzeczy w chwili dokonywania kradzieży musi być jej właściciel, można zabrać rzecz w celu jej przywłaszczenia aktualnemu posiadaczowi, osobie która w danym okresie dysponuje rzeczą na podstawie innego prawa niż prawo własności, czy też nawet osobie która w tym czasie dysponuje nią nielegalnie np. zabrała ją wcześniej właścicielowi. Nie są natomiast z pewnością zdatnymi przedmiotami czynności wykonawczej wyżej wymienionego przestępstwa rzeczy niczyje, porzucone, których właściciel świadomie się wyzbył (zob. m.in. Kodeks karny; Komentarz pod red. M. Mozgawy, wyd. Wolters Kulwer W- wa 2017 str. 860, J. Wojciechowski; Kodeks karny; Komentarz; W – wa 2000; A. Wąsek, R. Zawłocki; Kodeks karny ,Cześć szczegółólna tom II W-wa 2010; L.Peiper; Komentarz do kodeksu karnego str.543; M. Marek, Pływaczewski, Peczeniuk, Kradzież str. 45).

W niniejszej sprawie nie sposób uznać, że będąca przedmiotem kradzieży religijna figurka z piaskowca przedstawiająca postać Św. Anny była rzeczą niczyją. Świadek S. K., proboszcz parafii (...)w C. zeznawał co następuje : „W skład mojej parafii wchodzi między innymi figurki świętych osób wykonane z piaskowca. Figurki te znajdują się przy drodze prowadzącej do kościoła świętej Anny który znajduje się w lesie nieopodal C. a który to również należy do mojej parafii. Jako proboszcz i cała parafia nie mamy tytułu prawnego do władania tymi figurkami jednak my tzn. ja oraz parafianie się nimi opiekujemy. Wykonujemy ich renowację i staramy się je utrzymać tak aby nie były niszczone...” (k.59) i dalej „...rzeźby mają charakter religijny, należą do parafii. Problem polega na tym że po zmianach własnościowych, to chyba było w latach 70 – tych te rzeźby znajdują się na gruncie nie należącym do parafii. ...Chcieliśmy je odrestaurować, ale problem w otrzymaniu dotacji tkwi w tym, że nie mamy własności do gruntu,

rzeźby natomiast należą do parafii...Ta skradziona rzeźba znajdowała się na gruncie prywatnym...Tam jest rolnik o nazwisku P....on jest właścicielem gruntu na którym była posadowiona rzeźba...według mnie ta rzeźba jest własnością parafii w C....” (k.137 odwrot). W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji słusznie uznał że przedmiotowa rzeźba jest własnością wyżej wymienionej parafii, nawet jeżeli parafia nie ma dokumentów potwierdzających powyższe. Dla Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości że jest ona, podobnie jak pozostałe figurki, rzeczą odrębną od gruntu będącego własnością prywatną rolnika (jak ustalił Sąd I instancji była zresztą w chwili kradzieży oderwana od postumentu i o niego oparta - k. 206). Nie ma więc znaczenia podnoszony przez skarżącego fakt, iż świadek S. K. w trakcie zeznań w pewnym momencie powiedział w imieniu parafii, że „...nie mamy gruntów wpisanych w księdze wieczystej”. Niewątpliwie parafia przez lata była posiadaczem opisanych wyżej figurek będących przedmiotem kultu religijnego, w tym figurki przedstawiającej postać Św. Anny, skoro księża i parafianie się nimi opiekowali, poddawali renowacji itp. Chociażby przepisy o zasiedzeniu rzeczy ruchomej (art. 174 k.c.) przemawiają za przyjęciem nabycia przez parafię własności tych rzeczy. Z punktu widzenia rozstrzygnięcia niniejszej sprawy karnej istotne jest to, że rzecz którą F. W. wraz z P. P. (1) zabrali w celu przywłaszczenia z pewnością nie była rzeczą niczyją, porzuconą, wyzbytą. W ocenie Sądu Okręgowego brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań świadka S. K., są one ostrożne i wyważone, ich wymowy nie osłabia bynajmniej treść pisma Kierownika Delegatury w J. D.Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, który twierdził że nie wie kto jest właścicielem przedmiotowej rzeźby (k.148), skoro przedstawiciele tego urzędu są zobowiązani opierać się na dokumentach, których w niniejszej sprawie nie ma.

Skarżący nie kwestionuje w niniejszej sprawie samego faktu zaboru przez oskarżonego F. W. wyżej wymienionego mienia. Niezasadnie skarżący natomiast podważa przyjętą przez Sąd I instancji wartość figurki będącej przedmiotem zaboru, świadek S. K. przekonywująco zeznawał że jest ona wartości nie mniejszej niż 10.000 zł. powołując się na swoje doświadczenie renowacji innej z rzeźb stojących w ciągu która kosztowała 30.000 zł. (k.137 odwrot).

Zasadny okazał się zarzut rażącej niewspółmierności kary pozbawienia wolności o charakterze bezwzględny wymierzonej oskarżonemu. Skazanie F. W. w sprawie II K 452/14 Sadu Rejonowego w Jeleniej Górze uległo zatarcu i jest on obecnie – w odróżnieniu od P. P. (1) - osobą niekaraną (k. 240). W przekonaniu Sądu Okręgowego charakter popełnionego czynu, postawa oskarżonego w toku postępowania , fakt odzyskania skradzionego mienia nie przemawiają za bezwzględną koniecznością osadzania oskarżonego w zakładzie karnym. W tym stanie rzeczy wymierzona mu kara 6 miesięcy pozbawienia wolności była rażąco surowa, karą adekwatną dla oskarżonego , człowieka młodego, 22 – letniego będzie kara ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok wobec oskarżonego F. W. w ten sposób że w miejsce orzeczonej kary pozbawienia wolności wymierzył mu na podstawie art. 278 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a k.k. oraz art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. karę 1 roku ograniczenia wolności z wykonywaniem nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. W przekonaniu Sądu Okręgowego tak wymierzona kara spełni swoje zadanie tak w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej. W pozostałej części Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Na podstawie art. 627 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym 180 zł. opłaty za obie instancje.